

Tweehonderd jaar circusbezoek in Brugge 19de – 20ste eeuw

W. P. Dezutter

Circus is cultuur. Dat was het motto dat de brochure “Circussen in Vlaanderen” (Brussel, 2002), samengesteld door Dr. Marc Jacobs, begeleidde. Sinds 2002 was er ook voor het eerst sprake van een oprechte ministeriële waardering door de afsprakennota tussen de Vlaamse minister van Cultuur en de Vlaamse circussen. In die richtlijnen wordt ook aandacht besteed aan het dierenwelzijn, maar de dierenrechtenorganisatie Gaia ziet liever een circus zonder wilde dieren. De volkscultuur werd en wordt gehumaniseerd door verordeningen, een terecht beschavingsproces. Het spanningsveld tussen wet en vermaak heeft dus zijn impact op het moderne circus.

Bijna gelijktijdig met het boek van Jaak Rau over tweehonderd jaar circusbezoek in Brugge verschijnt de publicatie “800 jaar meifoor Brugge” door Patrick Vanden Berghe. Het foorplein als een spiegel van de maatschappij met een link naar acrobaten en wondermensen.

De auteur Jaak Rau is de best gedocumenteerde historicus van de Brugse 19de en 20ste eeuw. Hij bewees dat nog zeer recent met de dubbelpublicatie “Een eeuw Brugge 1800-1900” en “Een eeuw Brugge 1901-2000”, uitgegeven door Marc Van de Wiele in 2001 en 2002. Ook nu presenteert hij een zeer vernieuwende studie en een compleet overzicht van het Brugse circusleven.

Het heropstarten van het moderne circus vond plaats in het Engeland van de 18de eeuw met als centrale figuur Philip Astley (1742-1814). Jaak Rau ontdekte dat twee van zijn topvedetten Bruggelingen waren, namelijk vader Peter en zoon Andrew Ducrow. Peter Ducrow, de verengelste artiestennaam, overleed in Londen in 1815. Jaak Rau vond hem in de Brugse parochieregisters terug als Joannes Craeije, in Brugge geboren op 23 februari 1765.

Jaak Rau, *Circusmagie. Tweehonderd jaar circusbezoek in Brugge 19de – 20ste eeuw*, Uitgeverij Marc Van de Wiele, Brugge, 2003